

Con đường giác ngộ (Phần 3)

by Zen

Phần 3

ĐẠO Ở NƠI MÌNH

Bạn hẳn đã rõ chính mình là người tự phải tìm ra cho mình lối thoát, một con đường cho mình, không ai khác. Nhưng bằng cách nào? Không còn cách nào khác ngoài cầu đạo. Nhưng đạo ở đâu mà cầu? Hum nay chúng ta sẽ đi tìm câu trả lời ấy.

Trong cuộc đời, bạn có lẽ sẽ còn được biết thêm rất nhiều câu chuyện về việc ‘tâm sư, học đạo’. Những hành trình ấy tất nhiên là không hề đơn giản, dễ dàng gì, nó đầy sóng gió, trắc trở, gian nan, nguy hiểm, thậm chí mất mạng, nhưng với người cầu đạo, để đạt được mục đích lớn lao ấy thì mạng sống mà đánh đổi được cũng còn là rẻ chán. Tuy vậy, nếu không còn mạng thì đạo có ý nghĩa gì nữa? Chẳng là gì cả. Vì thế, đừng đánh cược tính mạng vào những hành trình, những lời hứa hẹn về một đạo nào đó cao siêu, thần thánh, bởi thân mạng là cơ sở để bạn có thể tới với đạo, bằng tất cả con người bạn. Dù rằng bạn chỉ mới đi đến được một nửa con đường của đạo, thì nó cũng thay đổi đáng kể con người của bạn, tác động không hề nhỏ tới cuộc sống của bạn. Nếu bạn là người yêu mến và hâm mộ Steve Job bạn có thể biết câu chuyện ông đã sang Ấn Độ năm 1974, cạo tóc như một Phật tử và cũng đã biết đến ăn chay, và đến khi ông trở về, nó đã thay đổi ông như thế nào. Còn bây giờ, tui quay trở lại chủ đề chính.

Như đã đề cập ở phần trước, không ai cho bạn lối thoát, cho bạn con đường ngoài chính bạn, và chính bạn sẽ tìm ra nó. Nhưng, vẫn là câu hỏi: bằng cách nào?

đạo ở nơi mình

Hãy trở về với mình.

Qua những bài viết trước của Hơi Thở, chúng tôi đã đưa ra rất nhiều những chủ đề mà con người quan niệm, ứng xử với cuộc sống của mình. Công danh, sự nghiệp, gia đình, tình yêu, sức khỏe, tính mạng, cái tôi, hạnh phúc ... có phải là điều quan trọng nhất? Không! Bất kì một yếu tố nào trong những thứ ấy là quan trọng nhất hay nó là lẽ sống, là con đường của bạn cả. Nhưng tất cả chúng lại là nguyên nhân, là con đường dẫn tới khổ đau, bế tắc cho bạn. Vậy thì mình phải đi giải quyết từ chúng, từ những căn nguyên đã dẫn tới đau khổ cho mình, để rồi từ đó mới tìm ra, mới nhận thấy con đường thực sự cho mình.

Tui sẽ nhắc lại câu chuyện về Đức Phật Thích Ca Mâu Ni để làm sáng rõ điều trên, dù bạn đã biết hay chưa biết về đạo Phật, thì mong hãy bình tâm đón nhận và đọc tiếp. Trước khi ra đi, Đức Phật là một hoàng tử, có vợ và con, và tương lai sẽ là người kế vị ngôi báu. Chà, tui cũng nghĩ nếu tui mà có được mọi thứ như Ngài, có lẽ tui cũng sẽ làm vậy, vì những thứ gây cho bạn đau khổ mà tui liệt kê ở trên thì bạn đã có hết rồi, việc gì mà không du hành cho nó sướng? Nhưng rõ ràng, khi có được tất cả, cuộc sống của một vị hoàng tử tưởng rằng chẳng còn phải mong cầu gì nữa, thì Ngài lại ra đi, bởi Ngài thấy nó chưa phải cái Ngài muốn, chưa phải cái hạnh phúc thực sự mà Ngài cảm thấy. Điều bất hạnh duy nhất với Ngài có lẽ là một mong cầu tìm thấy hạnh phúc lâu dài, trường tồn, không chỉ cho riêng Ngài mà còn cho những người xung quanh Ngài, cho hoàng tộc và chúng dân. Và thế là ngài ra đi tìm con đường ấy. Ngài đã học hỏi rất nhiều và đạt được những tiến bộ trên con đường, nhưng Ngài vẫn thấy những gì Ngài có vẫn còn khổ đau. Và thế là Ngài tiếp tục trải qua những khổ đau khác, với một ý chí mà chỉ khi nào bạn trải qua thì bạn sẽ cảm nhận được, ở đây ngôn từ không thể miêu tả được nó. Nhưng cũng nhờ khổ đau này, Ngài mới có những thay đổi và tiến đến sáng tỏ mọi sự, rồi đạt ĐẠO. Vậy dụng ý của tôi khi nhắc lại câu chuyện này là gì? Đó chính là trở về với bản thân bạn, với những khổ đau của bạn. Đức Phật từ khi đạt Đạo, đã rất nhiều lần nhắc tới con đường đạt Đạo mà người đã trải qua: tìm nó trong chính khổ đau của mình. Khổ, tập, diệt, đạo. Đạo chẳng ở đâu xa, nó là kết quả tất yếu từ việc diệt trừ những nguyên nhân gây nên khổ đau. Mà những khổ đau này, do chính bạn, tôi chưa muốn đề cập đến yếu tố nghiệp, chính xác là tiền nghiệp-những gì của tiền kiếp. Tôi nhấn mạnh vào thực tại, vào hiện thực bởi bạn tin hay không tin vào luân hồi, nghiệp báo hay không thì tùy, nhưng rõ ràng CON NGƯỜI CHƯA HẠNH PHÚC bây giờ là bạn, mà chẳng phải là ai khác. Vậy sẽ ra sao nếu bạn đoạn trừ được chúng, những ước mơ, kì vọng, ham muốn về tất tần tật những gì trong cuộc sống của bạn? Câu trả lời sẽ là BẠN ĐÃ TÌM THẤY CON ĐƯỜNG. Nhưng bằng cách nào để bạn đi trên con đường ấy, con đường còn khó khăn, chông gai và đầy chạm bẫy hơn cả con đường đau khổ mà bạn đang đi? Bạn cần tới một phương tiện, hiểu văn chương, nó như con thuyền đưa bạn qua sông vậy. Và con thuyền đó là gì? Đó chính là những học thuyết, những đạo, những tôn giáo và một phần nào đó, là tín ngưỡng.

Dù bạn biết hay không, thì sự thực đã luôn tồn tại, rằng con người đã phải trải qua một quá trình rất lâu dài và khó khăn, để đi tìm con thuyền ấy, lựa

chọn nó, hoài nghi lẫn tin tưởng ở nó mà ... qua sông, qua bến bờ của sự giải thoát. Bạn vẫn chưa biết mình phải lên con thuyền nào đúng không? Việc lựa chọn này, tất nhiên cũng vẫn phụ thuộc ở bạn, nằm ở bạn, với tất cả tri thức, hiểu biết và nhân duyên của bạn với nó.

Zen Chap